Irtonumero 2:—

Kansallinen Työ

Perjantaina syyskuun 1 pnä | Toimitus ja toimisto: Helsinki, Unioninkatu 41 A. Puhelimet: Toimitus ... 36 107. Tilaus- ja ilmoitusasiat...... 63 389 | PÄÄTOIMITTAJA S. B. OKSANEN | Kahdesti kuussa ilmestyvä taistelulehti. Tilaushinnat: 1/1 vk. 40:—, 1/2 vk. 20:—, irtonumerot 2:— Ilmoitushinnat: 3:- palstamm. | 1. vuosikerta N:o 6 — 1939

Mikä osuus on juutalaisilla nyt syntyneeseen sotaan?

Tänään puolenpäivän aikaan tuli maahamme tieto sodan syttymisestä Saksan ja Puolan välillä. Jo useampia kuukausia kestäneet diplomaattiset neuvottelut kiistanalaisesta Danzigin kysymyksestä eivät johtaneet ihmiskunnan toivomaan rauhalliseen ratkaisuun siitä huolimatta, että Saksan taholta tehtiin uupumaton esityssarja kysymysten rauhalliseksi ratkaisuksi. Jokainen joka vähänkin on seurannut Saksan tarjoamia esityksiä Puolalle, ei voi olla ihmettelemättä Puolan röyhkeää suhtautumista niihin.

Kansainvälisillä voimilla on kuitenkin näiden neuvottelujen kulkuun ollut ratkaiseva vaikutus ja siitä johtuu, ettei Puolan politiikkaa myöskään ole johtaneet sen terveet, kansalliset voimat, vaan salaiset sotaa haluavat voimat. Tässä yhteydessä mainitsemme muutamia niistä rikoksista, joita juutalaiset ovat ihmiskunnan historian aikana tehneet.

Vanhalla ajalla:

Juutalaiset saivat *Egyptissä* aikaan vallankumouksen. He tappoivat kaikki egyptiläisten esikoiset ja ryöstivät naapuriensa kulta- ja hopeaesineet sekä veivät ne mukanaan.

Juutalaisnainen *Ester* vaikutti Persian kuningas *Kserkseeseen* (vv. 485—465 e. Kr.), niin että tämä salli Esterin kasvatusisän *Mordokain* johtamien juutalaisten surmata »antisemitistiministeri» Hamanin, hänen 12 poikaansa ja 75.000 persialaista. Vielä nykyäänkin viettävät juutalaiset ympäri maailman synagooggissaan maaliskuun 14. ja 15. päivinä *Purim*-juhlaa tämän tapahtuman muistoksi. Esteristä tuli yksi heidän »kansallispyhimyksiään».

V. 66 j. Kr. juutalaiset julistivat messiaalisen maailmanvaltakunnan tulleeksi, nousivat kapinaan Roomaa vastaan ja surmasivat Palestinassa kymmeniä tuhansia ei-juutalaisia.

Samalla tavoin he ryhtyivät kapinaan v. 116 j. Kr. ja surmasivat Pohjois-Afrikassa Kyrenaikassa ja Kyproksessa jälleen suunnattomasti ei-juutalaisia.

Kolmannen kerran he v. 134 j. Kr. *Bar Kochban* johdolla kapinoivat Vähässä-Aasiassa ja surmasivat siellä valtavat joukot ei-juutalaisia.

Uudella ajalla:

6. p. syyskuuta 1901 murhattiin Yhdysvaltain presidentti *Mac Kinley*. Hänen murhaajansa olivat *Leon Czolgosz* ja *Emma Goldmann*. He olivat juutalaisia.

1 p. syyskuuta 1911 murhattiin Venäjän pääministeri *Stolypin*. Hänen murhaajansa oli juutalainen *Dimitr Bogrow*.

28. p. kesäkuuta 1914 tapahtui Sarajevossa sodan ensinäytös, sodan, jossa miljoonat ei-juutalaiset heittivät henkensä ja vielä useammat miljoonat ei-juutalaiset sortuivat tauteihin ja nälkään. Silloin murhattiin Itävalta-Unkarin kruununperillinen arkkiherttua *Frans Ferdinand* puolisoineen. Heidän murhaajansa oli juutalainen *Gabriel Princip*.

22 p. lokakuuta 1916 murhattiin Itävallan pääministeri *Stürgkh*. Hänen murhaajansa oli toisen internationalin sihteeri *Friedrich Adler*, juutalainen ja meidänkin sosialidemokraattien esimiehiä.

6 p. heinäkuuta 1918 murhattiin Saksan Moskovan lähettiläs kreivi *Mirbach*. Hänen murhaajansa oli *Jakob Blumkin*, juutalainen!

16 p. heinäkuuta 1918 murhattiin tsaari *Nikolai II* perheineen. Murhaajat olivat *Jankiel Jurowsky* ja *Gokoszczekin*, molemmat juutalaisia!

31 p. lokakuuta 1918 murhattiin Unkarin pääministeri *Tisca*. Hänen murhaajansa olivat: *Kery, Lazlo, Landler ja Gärtner*. Kaikki juutalaisia!

25 p. toukokuuta 1926 murhattiin Ukrainan vapaustaistelija *Petljura* Parisissa. Hänen murhaajansa oli *Samuel Schwarzbart*. Juutalainen.

9 p. toukokuuta 1934 murhattiin Jugoslavian kuningas *Aleksanteri*. Hänen murhaajansa oli juutalainen! *Peter Kalemen*.

8 p. syyskuuta 1935 murhattiin Louisianan maaherra *Longa*. Hänen murhaajansa oli *Weiss*, juutalainen!

Ylläolevat esimerkit ovat vain murto-osa juutalaisten murhaamista tunnetuista ei-juutalaisista. Miten määrätön onkaan heidän historiallisena aikana suoranaisesti ja välillisesti murhaamiensa ja murhauttamiensa ei-juutalaisten luku!

Talmud,

juutalaisten salainen lakikirja sanoo mm: »Ken vuodattaa ei-juutalaisen verta, toimii kuin hän antaisi Jumalalle uhrin. (Jalkut § 772 Bamidber raba e 21). On kirjoittanut: Älä tapa. Se merkitsee, että ei saa tappaa ketään juutalaiskansaan kuuluvaa. Ei-juutalaiset eivät ole Israelin lapsia, heitä voi sentähden surmata.» (Hilchoth geneba, sivu 47).

Nyt syttynyt sota.

Sodan aiheuttajina esiintyvät jälleen silminnähtävästi juutalaiset. Juutalaisten salaisissa pöytäkirjoissa on sanottu:

»Jokaisen vastarinnan kohdatessamme täytyy meidän kyetä kiihoittamaan naapurivaltiot sotaan sitä vastaan, joka sitä yrittää» …

Jatkuu viimeisellä sivulla.

Tyyntä itsehillintää ja rauhallista harkintaa

vaaditaan Suomen kansalta näinä uhkaavina hetkinä.

Avoimen sodan ensimmäiset laukaukset on ammuttu. Diplomaatit ovat väistyneet sotapäällikköjen tieltä. Oltakoon sodan oikeutuksesta mitä mieltä tahansa, joka tapauksessa hiipii jokaisen suomalaisenkin sydämeen kysymys: Miten käy meidän maamme? Vastausta ei kukaan voi antaa, mutta hyvä neuvo on paikallaan. Nyt vaaditaan Suomen kansalta rauhallisuutta ja varmuutta, niitä ominaisuuksia, joita kansallamme onneksi on jo vanhastaan. Suhtauduttakoon ulkomaiden tapahtumiin tyynesti antamatta minkäänlaisille pakokauhuille valtaa. Rauhallinen ja tyyni kansa pystyy parhaiten vastaanottamaan kovatkin päivät, joista Herra meitä varjelkoon. Esivalta tehköön puolestaan parhaansa turvatakseen maamme koskemattomuuden ja estääkseen keinottelun maassamme. Missään tapauksessa älköön pakoitettako kansaamme taistelemaan kansainvälisen juutalaisen maailmanvaltiuden puolesta niin sanottujen »demokratioiden» rintamassa.

Suomen kansa, vanha soturikansa ja vanha sivistyskansa, olkoon valmiina vaihtamaan auran miekkaan, jos siihen on pakko, mutta valmiina myös astumaan auransa jäljessä muistaen, että työllä on kansamme tulevaisuus aina rakennettava, sekä vaikeina että helppoina aikoina!

Esivalta huolehtikoon siitä, että jokaisen käteen on valmiina miekka auran tilalle!

Suomenmaa seisköön vartiopaikallaan tyynenä ja rauhallisena!

Hitler — Daladier

Suoraa ja kieroilevaa valtiomiestaitoa.

Poikkeuksetta syyttävät demokraatit valtakunnankansleri Hitleriä siitä, että tämä ei muka pyrkisi sovittamaan kiistanalaisia kysymyksiä neuvottelujen tietä, vaan turvautuu väkivaltatoimenpiteisiin. Kuitenkin se, joka on rehellisessä ja puolueettomassa mielessä seurannut suurvaltapolitiikkaa, on tullut asiasta sikäli päinvastaiseen tulokseen kuin demokraatit, että Hitler ei vielä milloinkaan ole sulkenut pois neuvottelujen mahdollisuutta, silloin kun on ollut pienikin mahdollisuus käydä näitä rehellisen ja avomielisen ilmapiirin vallitessa niin surullisen valheellisia kuin neuvottelut demokraattien puolelta ovat olleetkin Saksan kansan suoranaiseksi petokseksi. Demokraattien diplomatia työntää rehellisen miehen pois yhteisen verkojen ääreltä silloin kun hän havaitsee, että demokraateilla ei ole olemassa mitään oikeuskäsitettä, vaan että oikeus on saatava vain voiman avulla. Mitä parhaan kouluesimerkin demonisesta kieroilusta tarjoaa meille »vapauksien» maan Raskan pääministeri Daladierin ja »diktatuurimaan» valtakunnankansleri Hitlerin välinen kirjeenvaihto, joka on omiansa osoittamaan, että tuskin kenelläkään rehellisellä valtiomiehellä voisi olla suurtakaan halua yhteistyöhön kyseellisten kieroilevien voimien kanssa.

Valtakunnankanslerin oli syytä julkaista tämä kirjeenvaihto seuraavasta propagandaministeriönsä ilmoittamasta syystä:

»Hra Daladier on sunnuntai-iltana sanomalehdistön edustajille antamassaan haastattelussa maininnut valtakunnankansleri Hitlerin kanssa käymästään kirjeenvaihdosta. Hra Daladier teki tällöin huomautuksia kirjeiden sisällöstä sekä esitti siitä johtopäätöksiä antamatta sanomalehdistölle tarkkaa tietoa kirjeiden sanamuodosta. Jotta yleisö saisi täydellisen käsityksen asiasta, suostui Hitler julkaisemaan kirjeenvaihtonsa Daladierin kanssa».

Kun tapaus on tällä tavoin muodostunut julkiseksi, julkaisemme vielä molempien maiden tiedonannot kirjeenvaihdosta.

Jatkuu 2:lla siv.

Eteenpäin luovan yritteliäisyyden voimalla.

Tuskin lienee erimielisyyttä siitä, että luova työ ja ihmiskuntaa eteenpäinvievä pyrkimys, pääsevät parhaiten oikeuksiinsa yksityisen yritteliäisyyden puitteissa. Kaikki inhimilliset saavutukset, mistä historia tietää meille kertoa, olivatpa ne mitä laatua tahansa, ovat yksilöllisen luovan voiman synnyttämiä ja ohjaamia. — Suuret joukkoliikkeet ja kansojen nousut — niissäkin on yksilöllisyys esittänyt aina ratkaisevaa osaa.

Kun on kysymys yrittäjämuodoista talouselämän alalla, on ratkaisevan tärkeätä, että talousmuoto palvelee parhaalla tavalla kansan kokonaisuutta ja että järjestelmä samanaikaisesti, kun se täyttää edellämainitun vaatimuksen, vaikkapa valvonnan alaisena, pystyy suomaan oma-alotteiselle luovalle yritteliäisyydelle mahdollisimman laajassa mitassa vapaat toimintamahdollisuudet.

Kun tätä taustaa vastaan tarkastelemme osuustoimintaa, niin tiedämme, että se ei ole pystynyt luomaan mitään uutta eikä jäykkän, kuolleen luonteensa takia tule siihen pystymäänkään. Se on pystynyt ainoastaan valtiollisen lyhytnäköisen suosituimmuuden avulla valtaamaan itsellensä osan siitä, mitä yksityinen yrittäjähenki on aikaansaanut.

Osuustoimintamiesten omien lausuntojen mukaan, on osuustoiminta muodostettu keinotekoisesti ja sen aatteellisen toiminnan pohjan synnytti samoin kuin marxilaisuudenkin, *päämiehen väärinkäyttö*. Marxilaisuuden, lue kansainvälisen sosialidemokratian, keksijähän on talmudjuutalainen Karl Marx. Hän tunsi juutalaisena pääomien kasaantumisen yksiin käsiin vapaamuurareitten johtaman kapitalistisen suunnan vaikutuksesta, ja vastaavasti kansan kurjistumisen sekä loi siten luokkatietoisen juutalaisopin, marxilaisuuden. Näin on suuri osa meidänkin työtätekevästä väestöämme joutunut palvelemaan kansainvälisen juutalaisen tarkoitusperiä oman »pussinsa» kustannuksella. Samoin kuten vapaamuurarien johtama talous niin myöskin keksitty osuustoimintaliikkeikin on pantu palvelemaan juutalaisuutta, sillä tätenhän pääomien keskittymisen kautta riistetään vapaalta yrittäjäkunnalta toiminnan mahdollisuudet, joka samalla lopettaa heidän itsenäisen yhteiskunnallisen jäsennyytensä. Prof. Werner Sombart todistaakin tämän vuosisadan alkuaikoina, että osuustoimintaliikkeen keksivät eräät yksityiset henkilöt, jotka olivat juutalaisia. Näin onkin sosialidemokratialla ja osuuskauppaliikkeellä samat alkutekijät, pääomien väärinkäytön ja aatteen synnyttäjänä molemmilla juutalaiset.

Nykyisen liberalistis-kapitalistisen järjestelmän vallitessa on osuustoimintaliikkeestä muodostunut varsin huomattava tekijä, jonka alkutarkoituksena on kansalle selitetty olevan yksilön avustamisen yhteisvoimin ja keskinäisen tuen turvin siinä, missä nykyinen kapitalistinen järjestelmä ei suo mahdollisuuksia. Nykyisissä olosuhteissa lankeaakin tämä »yhteishyvän» asemä kiitollisen maaperään erikoisesti pieneläjien keskuudessa. Mutta »todellisuus on tarua ihmeellisempi». Mitä on osuuskauppaliike voinut tarjota jäsenistönsä hyvinvoinnin parantamiseksi? — »Kunniavirkoja», kulutustavaroista useimmiten korkeampia hintoja, harmaista, joskus lahoamistilassa olevista tölleistä muodostuneeseen kirkonkylään loistavan 2 jopa 3 kerroksisen kivipalatsin, osuuskauppapampuille erinomaisen hyvät päivät ja kaiken lisäksi osuuskauppaliike on suonut jäsenistöllensä kunnian maksaa veronkanto-aikana osan omistakin veroistaan sen lisäksi, että jäsen vuoden varrella on uskollisesti keskittänyt ostoksensa »omaan kauppaansa» j.n.e. — Liberalistis-kapitalistinen talousjärjestelmä on levittänyt suojaavat siipensä osuuskauppaliikkeen ylle ja muistakoon yksityiset yrittäjät, että se on saanut aatteellisen käyttövoimansa pääomien väärinkäytöstä.

Marxilaisuus on mitä voimakkaimmin käyttänyt osuustoimintaliikettä ajatuksiensa mukkaajana

Jatkuu viimeisellä sivulla.



Huolimatta siitä, että lehdistömme ylistää Lännen demokratian oloja meille esikuvaksi, osoittavat sieltä saapuvat uutiset päinvastaista: työttömyyttä, lakkoja, levottomuuksia ja mielenosoituksia. Ylläoleva kuvakuva on poliisin ja lakkolaisten välisestä taistelusta Clevelandin lakkoalueella.

Vangitkaa kolmesataa maailman rikkainta juutalaista, niin ei tule enää yhtään sotaa!

Henry Ford.

Jatkoa 1:ltä sivulta.

Hitler ja Daladier...

Hitler Daladierille:

»Hitler lausuu vastauksessaan, että hän entisenä rintamamiehenä on rehellisesti koettanut poistaa kaikki molempien maiden väliset selkkaukset. Hitler viittasi Saksan länsirajalla rakennettuihin linnoituksiin, jotka todistavat, että Saksa on päättänyt pitää valtakunnan rajaa täällä lopullisesti hyväksyttynä. Täten on Saksan kansa luopunut kahdesta maakunnasta. Tätä Saksan elinehtojen rajoittamista lännessä ei kuitenkaan voida tulkita niin, että se kaikkiin muihin alueisiin nähden merkitsisi Versaillesin pakkomääräysten hyväksymistä. Hitler viittaa tämän vuoden alussa Puolan hallitukselle tekemäänsä suurpiirteiseen tarjoukseen. Edelleen hän koskettelee Englannin syyttelytoimintaa, jonka tarkoituksena on ollut tehdä Saksa epäilyksen alaiseksi. Puola on vakuutettuna siitä, että Englanti ja Ranska tulisivat taistelemaan sen puolesta, toimeenpannut Saksan aikanaan luovuttamilla alueilla lähes 2 miljoonaan saksalaiseen kohdistetun terrorin. Hitler kysyy Daladieriltä, miten tämä toimisi, jos vieras valta menetetyn sodan jälkeen miehittäisi käytävän Ranskan alueen halki sekä jos vanha ranskalainen kaupunki, kuten esim. Marseille estettäisiin kuulumasta Ranskaan. Eikö Daladier tällaisessa tapauksessa toimisi aivan samoin kuin Hitlerkin?

Hitler esittää sen jälkeen seuraavat vaatimukset: 1) Danzig ja käytävä on palautettava Saksalle ja 2) »makedonialaiset» olosuhteet Saksan rajoilla on lopetettava.

Valtakunnankansleri lopettaa kirjeensä sanoihin: »Uskon, että Puola saa kantaa pahimmat seuraukset, päättyypä sota näistä kysymyksistä miten tahansa. Nykyinen Puolan valtio tuhoutuisi tavalla tai toisella. Että kansamme tämän asian vuoksi ryhtyisi uuteen veriseen tuhoamissotaan, on erittäin tuskallista ei vain Teille, herra Daladier, vaan myöskin minulle. Omasta puolestani en kuitenkaan näe mitään mahdollisuutta vaikuttaa Puolaan, jotta se palaisi järkiinsä ja muuttaisi tilanteen, jota Saksan kansan ja valtakunnan on mahdotonta sietää».

Daladier uutistoimiston kautta sanomalehdistölle.

»Elokuun 25 pnä vastaanotti valtakunnankansleri Hitler Ranskan Berliinin-suurlähettilään klo 17,30. Hitler pyysi suurlähettilästä jättämään pääministeri Daladierille selityksen. Siinä Hitler ilmoitti, ettei hän enää voi sietää Puolassa vallitsevaa tilannetta ja että hän valittaa, että saksalainen ja ranskalainen veri mahdollisesti vuotaa seurauksena niistä toimenpiteistä, joihin hän aikoo ryhtyä tilanteen selvittämiseksi».

Daladier — Hitlerille, uutistoimiston tiedoitus.

»Daladier toimitti viipymättä tiedonannon Hitlerille, missä hän huomautti Raskan rakastavan rauhaa ja pysyvän uskollisena julkisesti tekemilleen sitoumuksille. Edelleen Daladier huomautti, ettei yksikään ranskalainen ole tehnyt enempää kuin hän itse Ranskan ja Saksan kansojen sydämellisten suhteiden ylläpitämiseksi. Daladier selitti takaavansa Puolan osoittaman valmiuden vapaisiin välitysneuvotteluihin. Edelleen hän selitti, ettei yksikään ihminen, jolla on sydän paikallaan, voi ymmärtää, miten sota voi syttyä ilman että on tehty yritystäkään rauhallisen ratkaisun aikaansaamiseksi Saksan ja Puolan välillä suoranaisilla neuvotteluilla. Daladier selitti olevansa valmis tekemään kaikkensa tällaisen alotteen puolesta».

Hitler viittaa selostuksessaan Daladierille tilanteen vakavuuden aiheutuneen Versaillesin pakkomääräyksistä, jotka on korjattava sotkemasta ikuisesti Saksan ja Puolan välisiä suhteita sekä viittaa suurpiirteiseen tarjoukseensa Puolalle, jonka mukaan Saksa ei pyytänyt muuta kuin Danzigin takaisinliittämistä sekä rautatien ja maantien rakentamista käytävän poikki valtakuntansa itäiseen osaan. Jokaisen rehellisen ihmisen on myönnettävä, että tämä ehdotus ei suinkaan ollut kohtuuton. Neuvottelujen asemesta Puola mobilisoi ja Ranska sekä Englanti riensivät antamaan Puolalle ehdottomat takuunsa, joiden vaikutuksesta Puolan lehdistö meni intoilussaan vaatimaan Saksalta koko Itä-Preussia ja paljon muutakin. Tilanne on jatkuvasti kärjistynyt suorastaan laukeamispisteeseen asti. Tämän estääkseen Hitler kääntyi yhden »takaajan» Daladierin puoleen, tiedustellen, mitä tämä tekisi, jos hänen valtakuntansa olisi kärsinyt samanlaisen oikeudettomuuden. Hitler viittaa edelleen, että hän ei voi Puolan toimenpiteiden takia vaikuttaa siihen, jotta Puola palaisi järkiinsä, ja valittaa Ranskan Puolalle antamaa takuuta siksi, että Ranskan sekaantumisen takia muodostuisi paikallisen oikeuden palauttamisesta muittenkin kansojen verinen tuhoamissota.

Daladier käyttää nyt yksipuolisesti Hitlerin tiedoituksesta muutamia kohtia antaakseen sanomalehdistön kautta yleiselle mielipiteelle sen leiman, että Hitler nyt vain kevyesti valittaa saksalaisen ja ranskalaisen veren vuodatusta niitten sotaisten toimenpiteitten johdosta, joihin Hitler aikoo ryhtyä. Sitten Daladier toimittaa viipymättä tiedonannon Hitlerille, jossa hän vakuuttaa rakastavansa rauhaa ja pysyvänsä uskollisena sitoumuksillensa. Hän ihmettelee edelleen sodan syttymistä, kun ei ole yritettykään rauhallisen ratkaisun aikaansaamista Puolan ja Saksan välillä, luvaten kaikkensa tällaisen aloitteen puolesta. — Tämä on todellakin peliä. Samassa hengenvedossa rauhanrakkaudesta puhuttaessa julistetaan takuun ehdottomuutta, joka on juuri se tekijä, joka on esteenä rauhalliselle ratkaisulle. Juuri Englannin ja Ranskan Puolalle antamat rajattomat, perusteettomat takuut ovat panneet seinän neuvottelujen eteen. Muuta ei rauhan asia tarvitsisi, kuin että Englanti ja Ranska tuntisivat oikeudenkäsitteen, jolloin ne myöskin vaikuttaisivat takaamaansa ja kiihoittamaansa Puolaan sillä ainoalla järjellisellä tavalla, että Saksalle tehtäisiin oikeutta asiassa, joka on sen itäisen valtakunnan osalta suorastaan elintärkeä. *Silloin saatettaisiin Euroopasta jälleen yksi sodanuhkan aihe pois päiväjärjestyksestä, eikä suinkaan häpeällisellä vaan oikeudellisella tavalla.* — Tällaista ratkaisua on turha odottaa, sillä sehän ei ole ollut milloikaan sellaisten maitten oikeuskäsitteitten mukaista, missä määräämisvalta on juutalaisilla ja vapaamuurareilla. Sota ja verenvuodatus ovat todistettavasti monasti ennenkin lisänneet näitten piirien maailmanvaltaa.

Tämä on jälleen paljonpuhuva esimerkki siitä, miten suoraa kansojenvälistä kanssakäymistä harjoittaa juutalaisesta kapitalismista ja ideologiasta vapautunut Saksan kansa ja toisaalta miten kieroa vatkaamista taas juutalaisen valheenhengen ja kapitalismin kahleisiin kytketty ranskalainen demokratia. Ei sovi ihmetellä, jos totinen kansansa oikeuksien puolesta taistelija ei aina tuntisikaan oloansa mukavaksi vihreitten verkojen ääressä, missä esitetään kieroa diplomatiaa, ja pysytteleikse sen vuoksi poissa näitten »enkeleitten» parista.

Juutalaisten liikemoraalia Suomessa.

Maassamme olevat juutalaiset viettivät viime maaliskuun 29 päivänä 50-vuotisjuhlaansa, koska silloin tuli kuluneeksi 50 vuotta siitä, kun Suomen senaatti antoi heille oikeuden jäädä maahamme määrätyille paikoille. Nämä juutalaiset olivat miltei kauttaaltaan entisiä venäläisiä sotilaita tai heidän jälkeläisiään. He mukautuivat kuitenkin nopeasti maamme oloihin ja ennen kaikkea opiskelivat mahdollisimman pian Suomen kielen päästäkseen siten harjoittamaan kauppaa. Alussa juutalaiset työskentelivät n.s. narinkkakaupan alalla etupäässä vaate- ja pukukauppiaina. Tähän eivät juutalaiset kuitenkaan rajoittaneet kaupankäyntiään, vaan vähitellen he pyrkivät liike-elämän muillekin aloille, jotka antoivat tilaisuuden suurempaan keinotteluun. Näin juutalaiset tunkeutuivat aste asteelta liike- ja yhteiskuntaelämän eri aloille, niin että he nyt jo meidän päivinämme ovat lääkäreinä, lakimiehinä, teollisuuslaitosten ja sanomalehtien omistajina, pörssi- y.m. keinottelijoina. Heidän tunkeutumisensa kansamme elämän johtopaikoille on ollut täysin samanlainen kuin muissakin maissa.

Vaikka uusien juutalaisten tulo on muodollisesti muka rajoitettu, on heidän lisääntymisensä viimeisen 50 vuoden aikana ollut huomattava. Loistavan kuvan heistä antaa meille tähän asti tuntematon, laaja tullikavallusjuttu, joka on tapahtunut maassamme niin kutsutulla lisenssiaikakaudella, jolloin lisenssien kanssa tehtiin surullisen kuuluisaa kauppaa. Lisenssit käsittivät kaikenlaisten eri hyödykkeiden tuontilupia. Tämä oli erikoista siitä syystä, että lisenssit edellyttivät esim. kahvikauppiaan esiintymään kangaskauppiaana ja päinvastoin. Se, joka onnistui saamaan lisenssin käsiinsä, teki sillä kauppaa riippumatta ollenkaan siitä, koskiko lisenssi juuri hänen ammattialaansa. Juutalaiselle luonteelle oli tämä huijaus hengeltään jo itsestään selvä, mutta se herättää erikoisesti huomiota, miksi juuri juutalaiset onnistuivat saamaan haltuunsa näitä lisenssejä niin runsaasti. Tämä on ymmärrettävää, kun otamme huomioon sen, että silloisen lisenssiviraston johtajana oli nykyinen johtava korkean asteen vapaamuurari, vuorineuvos W. M. J. Wiljanen, joka tämän lisenssikauden jälkeen erään amerikan juutalaisen vapaamuurarijärjestön ensiluokkaisena palvelijana sai ansiokkaasta työstään palkkioksi arvonimen korkeasti kunnioitettu vapaamuurarimestari. Myöhemmin hänestä tämän arvonsa perusteella on tehty Suomen Teollisuusliiton toimitusjohtaja. Juutalaisten mahtavaa kansainvälistä vaikutusvaltaa kuvaa meille parhaiten se seikka, että viljan saantiin, jolla Amerikka vapaussotamme jälkeen auttoi Suomea, sisältyi ehtoja, joilla vaadittiin juutalaisten oikeuksien lisäämistä maassamme. Lisäksi Suomi on saanut maksaa kirjaimellisesti täyden arvon aina tähän päivään saakka, jonka maksun säännöllisestä suorituksesta johtuen on maassamme käynyt Amerikan juutalaissyntyinen rahaministeri Morgenthau. Mutta tämä kaikki edelläoleva ei vielä riittänyt, vaan lisäksi huijattiin valtiolta lisenssien edellyttämien tavaroiden tuontimaksu, jossa juutalaiset erikoisesti kunnostautuivat. Alla julkaisemme, mitä tämän kansan liikemoraali on maallemme yksistään tämän jutun yhteydessä maksanut. Turun raastuvanoikeus tuomitsi tammikuun 4. päivänä 1924 tullikavalluksesta allaolevat juutalaiset seuraaviin sakkoihin ja korvausmaksuihin:

Henkilö	Sakon määrä
O. Salenius	3,000:—
A. Katz	3,000:—
Salutzki	20,000:—
E. Söderholm	900:—
P. Feinik	5,000:—
R. Ekman	6,000:—
H. Engel	2,250:—
E. Matsoff	3,200:—
B. Blaugrund	4,500:—
A. Kotschak	2,000:—
M. Kotchak	7,500:—
E. Jakobowitsch	7,500:—
B. Nemeschansky	6,000:—
C. Holm	5,500:—
S. Blomvist	400:—
A. Färdig	5,000:—
A. Zall	6,000:—
M. Pergament	4,000:—
B. Linder	4,000:—
G. Simola	7,200:—
A. Stiller	4,500:—
E. Inchmo	600:—
E. Pergament	5,000:—
A. Imjak	2,500:—
L. Knaster	4,000:—
H. Hyvärinen	500:—
D. Gumpler	6,000:—
J. Linder	6,000:—
P. Rosenthal	6,000:—
Hirsch Rung	3,000:—
Veitzman	1,000:—
A. Johansson	18,000:—
Abramowitsch	1,800:—
A. Mattsoff	1,800:—
H. Sverdloff	3,000:—
L. Sachs	900:—
P. Pehrsson	1,200:—
R. Rosenthal	1,500:—
E. Inberg	1,500:—
Sokoloff	400:—
E. Rosenthal	1,500:—
S. Reivonen	1,200:—
J. Kjisik	4,500:—
Inselman	1,200:—
H. Schröder	400:—
Maurin	900:—
A. Aho	900:—
Kamtsan	500:—
M. Rund	1,500:—
H. Åkerman	15,000:—
M. Leffkowitsch	1,500:—
Stackelberg	1,000:—
U. Lindquist	3,860:—
J. Saarikko	1,000:—
V. Malmberg	4,000:—
I. Lindroos	800:—

Henkilö	Korvauksen määrä
Salutskij	3,805,783:37
Katz	622,930:—
E. Söderholm	30,897:95
P. Feinik	531,950:40
R. Ekman	1,424,022:15
H. Engel	367,747:10
Esaija Kalmar Matsoff	616,255:20
B. Blaugrund	481,880:30
Alter Kotschak	73,704:40
Moses Kotschak	551,334:85
E. Jakobovitsch	246,350:—
Benj. Nemeschansky	222,270:95
A. Holm	30,700:—
A. Färdig	101,569:—
A. Zall	231,513:33
S. Blomqvist	2,530:—
Bernhard Linder	395,902:01
G. Simola	621,541:—
A. Stiller	613,487:40
E. Inchmo	2,457:—
Elias Pergament	592,959:10
A. Imjak	53,876:90
Intelmann	54,926:—
A. Knaster	741,903:90
Lydia Hyvärinen	134,900:—
H. Schröder	3,150:—
David Gumpler	1,403,644:65
Josef Linder	445,746:12
Kamtsan	16,590:—
Veitzman	78,820:—
Vilhelmina Johansson	1,500:—
Abramowitsch & Abraham Salomon Matsoff	47,859:75
H. Sverdloff	28,474:—
Moses Rung	26,574:—
J. Lindroos	65,213:50
Feinik	5,195:50
Zall	60,019:—
H. Åkerman	1,375,117:67
A. Sachs	35,841:—
P. Pehrsson	7,660:—
M. Leffkovitsch	55,945:80
Raf. Rosenthal	78,882:03
H. Lindqvist	4,837,999:94
Knaster	696,903:20
Katz	41,900:—
Jakobowitsch	14,900:—
Elias Pergament	592,959:10
Salutskij	2,938,120:14
Gumpler	29,910:—
Kamtsan	16,590:—
Veitzman	78,810:—
Malmberg	6,741,379:63
Feinik	313,735:80
Gumpler	1,280,574:40
Simon Rosenthal	1,576,585:15
Benj. Nemeschansky	48,848:35
Zall	287,740:23
Josef Linder	73,493:70
Simola	36,191:10
Meyer Pergament	279,296:01
Katz	8,000:—
Raf. Rosenthal	78,882:03
Ekman	589,208:08
Salutskij	137,070:—
Alter Kotschak	18,984:40
Hirsch Engel	250,946:40
Imjak	107,206:90
Hirsch Rung	105,359:02
Blaugrund	351,626:90
Sverdloff	28,474:—
Moses Rung	26,574:—

Korvauksien kokonaismäärä on 27 milj. markkaa.

Vaikka juutalaisia ei vuonna 1924 vielä ollut Suomessa kuin muutamia tuhansia, on ylläoleva petollisuuden näyte mitä selvin osoitus juutalaisten toiminnasta,

Meidän suomalaisten on turhaa enään kuvitellaa ettei meillä olisi mitään juutalaiskysymystä, ja että meidän juutalaisemme olisivat vaatimattomia narinkkakauppiaita. Juutalaiskysymys on meidän maassamme mitä ajankohtaisin. Jokaisen ajattelevan kansalaisen on oma-aloitteisesti nyt ryhdyttävä tutkimaan mitä meidän juutalaiskysymyksemme kaikessa laajuudessaan todella käsittää.

Maailmansotaa eivät voittaneet Ententen eri kansat vaan salaiset voimat, jotka olivat synnyttäneet sodan.

Kenraali
ERICH von LUDENDORF.

Maamme sanomalehdistön ristiriitaista sensatio-propagandaa.

UUSI SUOMI kirjoittaa:
24. 8. "Saksan ja Neuvostoliiton hyökkäämättömyyssopimus allekirjoitettu Moskovassa. Kolmisen tuntia kestäneiden neuvottelujen jälkeen allekirjoitettiin Moskovassa Saksan ja Neuvostoliiton hyökkäämättömyyssopimus."

30. 8. "Sodan vaara sivuutettu. Hitlerin vastaus eilen illalla lentokoneella Lontooseen."

HELSINGIN SANOMAT kirjoittaa:

24. 8. "Jännitys kasvaa — milloin ratkaisu? Moskovassa neuvoteltiin myöhään yöhön. Saksalle esitettiin jyrkkiä vaatimuksia."

30. 8. "Sodan vaara jatkuu. Hitler vaatii pian ratkaisua. Chamberlain korostaa Englannin lujuutta ja taisteluvalmeutta."

Kuten lukija huomaa on yllä olevat otsikot julkaistu samanpäiväisissä »Uudessa Suomessa» ja »Helsingin Sanomissa» ollen ne kuitenkin täysin ristiriitaisia ja vastakkaisia ajatuksia esittäviä, sillä ne suoranaisesti kumoavat toinen toisensa. Valitettavinta on vielä se, että nämä maamme nykyiset päälehdet ovat pienempien maaseutu-lehtiemme tieto- ja uutisaineiston lähteitä, ja siitä syystä on luonnollista, että suurin osa maamme lehdistöstä tulee siten käyttämään näiden suurimpien lehtien kirjoituksia sekä otsikoita hyväkseen ja siten levittämään näitä karkeita ristiriitaisuuksia yhä laajempiin kansakerroksiimme.

Uusi Suomi kirjoitti vk. 24. päivän numerossaan:*»Saksan ja Neuvostoliiton hyökkäämättömyyssopimus allekirjoitettu Moskovassa»* ja saman päiväisessä numerossaan kirjoitti Helsingin Sanomat: *Moskovassa neuvoteltiin myöhään yöhön. Saksalle esitetään jyrkkiä vaatimuksia».* Meille on suorastaan käsittämätöntä, etteikö maamme suurin lehti, jolla on käytettävissään laajin edustus ulkomailla, olisi saman aikaisesti kuin U.S.kin ollut tietoinen Saksan ja Neuvostoliiton välisen hyökkäämättömyyssopimuksen allekirjoittamisesta, sillä uskomme, että tällaisten sopimusten tiedot tulevat pakostakin heti julkisuuteen allekirjoittajavaltioiden virallisilla tiedonannoilla. Samanaikaisesti kuitenkin kirjoittaa Hels. San. uutisia, joissa levitetään tietoja Neuvostoliiton vaatimuksista sopimuksen allekirjoituksen ehdoista ja Saksan suurista luovutuksista. Lehdistössämme annettiin myöskin mainittuina päivinä ymmärtää, että Neuvostoliitto vaatii Saksalta Suomen ja Baltianmaat hinnaksi sopimuksen allekirjoittamisesta.

Tämä hälyttävä uutinen levisi kulovalkean tavoin lehdistömme kautta aina siinä määrin, että Saksan täkäläinen lähetystö oli pakoitettu vk. 26 päivänä kumoamaan tämän käsityksen paikkansapitämättömyyden STT:n kautta ilmoituksella, että *Moskovan sopimus ei koske Suomea ja Baltian maita.*

Ristiriitaiset törkeydet eivät kuitenkaan loppuneet tähän, vaan eräviä tietoja annettiin edelleen. Vk. 30 päivänä sattui silmiimme m.m. seuraavanlainen otsikoiden ristiriita. U.S. kirjoittaa mainittuna päivänä: *»Sodan vaara sivuutettu»*, H.S. päinvastaista: *»Sodan vaara jatkuu».* Tässä on sinulle katajainen Suomen kansa pureskelemista kerrakseen. Sinä etsit, totuutta, maailman tilanne on vakava, elämääsi askarruttaa ihmiskunnan kohtalo, kansasi ja lastesi tulevaisuus. Lehdistömme pitäisi olla sinulle totuuden viestin tuojana jännittävistä päivistä ja tunneista, mutta sen moraali on juutalaisten tietotoimistojen sotapsykoosin käsissä, karkeita törkeyksiä levitetään, käsitykset hajoitetaan valheellisilla puoluetendensseillä tilanteen pysyessä sinulle päivä päivältä yhtä sekavana.

Luulemme kuitenkin, että »Uuden Suomen» ja »Helsingin Sanomien» toimittajille olisi erittäin terveellistä tutustua omiin töihinsä, jotka näin lehdessämme rinnastettuina osoittavat selvästi näiden lehtien »virallistenkin» uutisten ristiriitaisuutta.

Vaikka juutalaisten tietotoimistojen tendenssipitoisten hälyttävien sotapropagandauutisten julkaiseminen onkin päivälehdillemme erinomainen taloudellinen »gesefti», uskoisimme kuitenkin, ettei lehdistömme taloudellisia etuja voida asettaa yläpuolelle Suomen kansan arvovaltaa. Viime päivinä on lehdistössämme esitetyt uutiset suurpoliittisista tapahtumista aina virallisia tietoja myöten olleet kauttaaltaan niin ristiriitaisia, että niiden tuhoisa vaikutus kansaamme on suorastaan edesvastuutonta. Olemme ottaneet nämä kaksi ristiriitaisia ajatuksia herättävää otsikkoa maamme suurimpien lehtien palstoilta esimerkiksi siitä miten sanomalehdistömme on kansaamme kirjoituksillaan ruokkinut.

Yhdysvaltain rahaministeri Henry Morgenthau

vieraili maassamme 20.—21. 8.

Kuten jo aikaisemmin lehdessämme mainitsimme on rahaministeri Morgenthau kansallisuudeltaan juutalainen. Hänen matkansa Suomeen oli virallinen kiitosmatka meidän täsmällisestä velanmaksustamme. Erikoisesti tuntui hän olleen kiinnostunut osuustoimintaan tutustuen helsinkiläisiin osuustoiminnallisiin liikkeisiin.

Poimimme tässä yhteydessä muutamia kuvaavia lauseita Helsingin Sanomain haastattelusta.

»Luonnollisesti tehdään ministerille mitä moninaisimpia kysymyksiä eri aloilta. Kysytään, luuleeko hän, että on odotettavissa uusi inflatiokausi.

— Inflatiosta puhutaan kaikkialla, puhutaan niin paljon. Minä henkilökohtaisesti en pidä tilannetta tässä suhteessa vakavana..» Ehkei inflatiota tarvitsekaan pelätä. Palautamme lukijaimme mieleen, että esim. viime pula Suomessa saatiin aikaan inflation *vastakohdan, deflation avulla.* Edelleen haastattelusta Mr. Morgenthaun sanoilla:

— »Osuustoiminta on meillä viime aikoina voittanut yhä enemmän kannatusta ja alaa maanviljelijäinkin keskuudessa.»

Kysytään edelleen, mitä Mr. Morgenthau ajattelee nykyisen tilanteen todennäköisestä kehityksestä Euroopassa ja kenen hän luulee tulevan Yhdysvaltain presidentiksi ensi valeissa. Mr. Morgenthau hymyilee; hänen tummat, viisaat silmänsä loistavat arvoituksellisina silmälasien takana.

— »Jätin kaikkien sentapaisten asiain pohtimisen taakseni lähtiessäni matkalle. Jätin valtameren taakse myös kristallipalloni, josta voidaan ennustaa tulevia asioita», hän hymyilee.

Vanha sananlasku sanoo: *Ei niin pientä pilaa, ettei totta toinen puoli!* Me tiedämme juutalaisten hallussa todella olevan tuollaisen »kristallipallon»: *maailman rahavalta.* Sen käyttelijällä on varaa hymyilläkin toistaiseksi!

Kiinnitämme lisäksi lukijaimme huomiota siihen, keitä rahaministeri Morgenthau täällä päivälehtiemme mukaan muun muassa tapasi:

Väinö Tanner, sos. dem. puolueen päämies, kansainvälisen osuustoimintaliiton presidentti j.n.e.

Risto Ryti, Suomen Pankin pääjohtaja, Suomi-loosin mestarimuurari.

Axel Solitander, Suomen Puunjalostusteollisuuden Keskusliiton asiamies, Suomi-loosin mestarimuurari.

Jaakko Kahma, Suomen Ulkomaankauppaliiton toimitusjohtaja, Suomiloosin mestarimuurari.

August Ramsay, 10°-astemuurari Pyhän Augustin loosissa. (10° on loosin korkein arvoaste.)



Englantilais-juutalaista ivanaurua.

Englannin juutalainen sotaministeri Hore-Belisha pilailee niiden nuorten miesten kanssa, jotka hän syöksee sotaan juutalaisten maailmanvaltapyrkimysten puolesta.

Kalevan kansan tie.

Historiallinen menneisyytemme näyttää sen orjantappuraisen tien, jonka esi-isämme ovat tarponeet. Maamme on ollut milloin kuninkaallisen Ruotsin, milloin taas tsaari-Venäjän vallan alaisena. Raskaana lepäsi silloin heimomme yllä mahtava sortovaltikka, synkät olivat vuosisadat, joina heimomme vuodatti vertaan suurvaltojen keskeisissä taisteluissa. Mutta siitä huolimatta se on kestänyt kohtalon asettamat vaatimukset. Sukupolvesta sukupolveen säilyvä kansallinen elinvoima on sitkeydellään osoittanut maailmalle heimomme voiman. Nuorien usko isänmaansa ja kansansa vapauteen nostatti voimakkaan itsenäisyystaistelun, joka kohotti meidät elämään vapaana kansana kansojen joukossa. Itsenäisyystaistelumme muodostui kuitenkin samanaikaisesti kohtalokkaaksi veljessodaksi. Bolshevistinen Venäjä-kiihoitus kansamme vähäosaisimpien keskuudessa nosti yhteiskunnallisia epäkohtia hyväksi käyttäen kansalaiset leipätaisteluun omia kansalaisia vastaan.

Veljesverellämme lunastettua kallista itsenäisyyttämme ei ole kuitenkaan vaalittu tavalla, jota itsenäiseksi tulleen nuoren valtiomme olemassaolon välttämätön edellytys vaatii, vaan päinvastoin on puoluejärjestelmä koko itsenäisyytemme ajan ruokkinut sitä erimielisyyksien ja vihan henkeä, joka oli alkutekijänä kansalaissotaamme. Liberalistis-kapitalistinen talousjärjestelmä on marxilaisuuden tukemana työtätekevien kustannuksella viettänyt riemujuhlaansa. Kansainvälinen juutalainen suurpääoma on päässyt iskemään imulonkeronsa maahamme ja kansamme elämään. Yhteiskunnallisten epäkohtien pohjalle on syntynyt kansalliselle olemukselle vieraita aatteita, jotka ovat harhauttaneet kansamme omasta kansallisesta olemuksestaan. Näin on nuori itsenäisyytemme sekä taloudellisesti että poliittisesti riippuvainen kansainvälistä voimista, sillä on turha kuvitella, että sellaiset siveellistä selkärankaa vailla olevat henkilöt, jotka ovat vannoutuneita juutalaisen maailmanvallan kätyreitä, voivat palvella Suomen kansaa saadessaan määräyksensä ja ohjeensa heitä ylempänä olevilta kansainvälisiltä voimilta. Tämä salainen myyräntyö on tapahtunut siksi ovelasti, ettei kansa ole siitä päässyt selvään tietoisuuteen. Järjestelmä, mikä on kaikkien taistelua kaikkia vastaan, on sotkenut käsitteet niin sekaisin, että veli vihaa veljeään.

Meidän on muistettava kuitenkin tämän sekasorron keskellä, että juuri tämä sukupolvi elää maailmanhistoriallisesti suurta aikaa. Nyt kysytään kansoilta kestävätkö ne kaiken sekasorron keskellä, jolloin maailmankatsomukset muuttuvat, vanhojen aatteiden tilalle syntyy kehityksen pakosta uusia, jotka syrjäyttävät vanhat.

Tunnettu tosiasia on kansamme luonteen hitaus. Se ei sellaisenaan ole mitään pahasta, koska juuri hitaan sitkeytemme ansiosta kansamme on pelastunut historiallisen menneisyytemme vaikeinakin aikoina, mutta tässä tapauksessa on kansamme myöskin hitaasti tutustunut niihin uusiin virtauksiin, jotka ovat vaatineet maailmanjuutalaisuuden tilille maailmaa kohtaan tekemistään rikoksista. Mutta kun nuori kansamme pääsee taas elämänsä alkulähteille nähden sen valheellisen olotilan, jossa nyt elämme, nousee se kansallisella voimallaan vapauttamaan itsensä henkisesti ja aineellisesti. Meitä ei ole turhaan sanottu kalevaiseksi kansaksi. Meidän tulee nytkin maailman sekasorrossa löytää tiemme omaan elämäämme. Kun se on saavutettu, tulee kansamme vielä kerran nuorena nousevana kansana tiennäyttäjäksi vanhemmille aikansaeläneille kansoille. Me voimme olla varmat siitä, että kansalliseepoksemme sankarin Väinämöisen ennustus käy toteen:

Annapas ajan kulua,
päivän mennä, toisen tulla,
taas minua tarvitahan,
katsotahan, kaivatahan,
uuen Sammon saattajaksi,
uuen soiton suorijaksi,
uuen kuun kulettajaksi,
uuen päivän päästäjäksi.

Tallettakaa Kansallisen Työn numerot!

Totuus ei muutu, niinpä tässä lehdessä esitetyt asiat ovat alati tärkeitä. Lehtemme ei vanhene, joten sitä voi silmäillä vuosienkin takaa.

Jatk. 1:ltä siv.

Mikä osuus on juutalaisilla . . .

tamaan vastustavan maan naapurit sotaan, mutta jos vihollisemme naapuritkin alkavat asettua yhteisvoimin meitä vastaan, niin tulemme vastaamaan yleisellä maailmansodalla».

Tämä lause juutalaisten pyrkimyksistä käy nyt kirjaimellisesti toteen. Saksan kansa on noussut juutalaista maailmanvaltaa vastaan, hävittänyt sen rajojensa sisältä ja ollut samalla esimerkillinen maa herättämään muitakin kansoja näkemään ihmiskuntaa uhkaava juutalaisvaara. Puola on Saksan naapurimaa ja Danzigin kysymyksestä on näiden valtioiden välille syttynyt tänään sota, joka kuitenkaan ei sellaisenaan ole se tekijä, jonka tähden ihmiskunnan verta vuodatetaan, vaan sotaa Saksaa vastaan on maailman juutalaisuuden taholta valmistettu jo useampia vuosia rajattomalla asevarustelulla. Juutalaiset ovat nyt Puolan kautta tässä onnistuneet ja se onkin ollut heille helppo tehtävä, kun otamme huomioon, mitkä voimat Puolaa hallitsevat.

Puolassa ilmestyvä sanomalehti »Samoobrona Narodu» esittää 25 päivänä joulukuuta 1938 numerossa 52. luettelon Puolan talouselämän diktaattoreista. Sen mukaan hallitsevat seuraavat 20 henkilöä Puolaa:

1. Czeslav *Klarner.* Aikaisemmin talousministeri. Nykyään Varsovan teollisuus- ja kauppakamarin presidentti.
2. *Juutalainen Szymon Landau.*
3. *Juutalainen Alfred Falter.* Ylä-Schlesiassa häpeällisen tunnettu.
4. *Juutalainen Hipolit Glivic.*
5. *Juutalainen Tadeusz Epstein.*
6. *Juutalainen Eduard Natanson.* Pankkiiri.
7. *Juutalainen Leopold Wellisch.*
8. *Vapaamuurari Peter Drzewicki.*
9. *Vapaamuurari Boris Freris.*
10. *Juutalainen Felix Wislicki.*
11. *Andreas Wierzbicki.*
12. *Juutalainen Naum Eitigon.*
13. *Marian Szydlowski.*
14. *Juutalainen Rafael Szereszewski.* Pankkiiri.
15. *Juutalainen Feodor Weinschenk.*
16. *Juutalainen Andreas Botwand.*
17. *Antoni Wieniawski. Juutalaisnaisen kanssa naimisissa.*
18. *Josef Zychlinski.*
19. *Viktor Hlasko.*
20. *Viktor Przedpelski.*

Lisäksi on otettava huomioon, että Puolalle on sodan syttyessä Saksaa vastaan luvannut tukensa Englanti ja Ranska, joiden maiden talouselämä ja jopa poliittinenkin johto on julkisestikin juutalaisten käsissä. Mainitsemme tässä yhteydessä näistä maista muutamia henkilöitä, jotka viime vuosina ovat näytelleet mitä huomattavinta osaa. Englannissa esiintyy sotaministerinä juutalainen *Hore-Belisha,* joka lienee varsinaisesti ollut johtavana henkilönä koko juutalaisrintaman varustusteollisuudessa. Ranskassa esiintyvä huomattavin juutalainen on entinen pääministeri *Leon Blum.* Hänen poliittinen vaikutusvaltansa on suuri. Lisäksi hän on suurimpia kansainvälisiä asetehtailijoita. Amerikassa ovat juutalaisverisen *Rooseveltin* lähimmät miehet miltei kauttaaltaan juutalaisia. Surullisen kuuluisan aivotrustin »New Dealin» kolmestakymmenestä »chief administratorsista» (vastaa suunnilleen meidän osastojohtajiamme) on ainoastaan 3 ei-juutalaista. Kaikki muut ovat joko koko-, puoli- tai neljännesjuutalaisia.

Julkaisemme tässä näitten 30 apulaisen nimet:

Frankfurter, Ezekiel, Nathan, Baruch, Eisenhover, Oliphant, Lehman, Wolfsohn, Lubin, Leiserson, Morgenthau junior, Cohen, Pressman, Lilienthal, Saposs, Tugwell, Wyzanski, Perkines, Feis, Strauss, Brandeis, Frank, La Guardia, Rosenman, Wolman, Goldenweiser, Saperstein, Margold, Greenbaum, Billikopf.

Suomen kansa, tässä on sinulle esitetty se totuus, mikä on nykyisen sodan puhkeamisen syynä Puolan ja Saksan välillä. Toivottavaa kuitenkin olisi, että Ranskan ja Englannin kansalliset voimat pääsisivät nyt vaikuttamaan siinä määrin asioiden kulkuun, ettei ihmiskunta joutuisi ennenkuulumattomaan verenvuodatukseen.

Englannin työväenpuolueen lehdistö Venäjän juutalaisen mr L. S. Elias'in käsissä.

Englantilainen lehti »Evening Standard» kirjoitti muutama vuosi sitten mielenkiintoisen artikkelin »Uusi sanomalehtikuningas», mikä selvitti kansan suurille joukoille kuka on sanomalehtikuningas Mr Elias.

Mr Elias on Venäjän-juutalainen, joka sodan jälkeen tuli Englantiin eikä osannut puhua yhtään Englannin sanaa. Kuitenkin tälle sataprosenttiselle juutalaiselle kuuluu nyt mahtava sosialistinen sanomalehtikonsertti »Odhams Press Limited». Tämän kustantajayhtymän kirjapainossa painetaan Englannin työväenpuolueen lehti »Daily Herald», jonka levikki on 2,5 milj. ja saman suunnan sunnuntailehti »People», jonka levikki on kokonaista 3 miljoonaa kappaletta.

Mr Elias on hankkinut myös 60% Inveresk Paper Companyn (Illustrated Newspaper) osakkeista. Tämän yhtymän kustantamana ilmestyy kolme huomattavaa seuraelämän lehteä, nimittäin »Bystander», »Sketch» ja »Tatler».

Näissä lehdissä käsitellään politiikkaa varsin vähän, mutta niitten omistajilla on luonnollisesti aina mahdollisuus kirjallisissa liitteissä, seuraelämää koskevissa pakinoissa, teatteri- ja kirjallisuusarvosteluissa ja sen semmoisissa harjoittaa n.s. kulttuuribolshevismia itse hienostonkin keskuudessa. Tämä onkin tosiasiallisesti Mr Eliaksen sanomalehtihankkeitten tarkoitus. Merkillisin ja tässä suhteessa »hauskin» asia paljastuu »Evening Standardin» kertomuksesta, että monipuolisen Mr Eliaksen hallussa on myöskin Englannin aateliskalenteri, ainutlaatuinen hakuteos Englannin maa-aatelista ja ylhäisöstä. Tämä kalenteri on jokaisessa Mayfairin ja Belgravian salongissa, joka maatilalla Buckinghamshiressä ja Shropshiressä. Ei ole helppoa päätellä, miksi Mr Elias on mennyt hankkimaan itselleen juuri sellaisen ylhäisöjulkaisun.

Näin on Venäjän ovela juutalainen viimeisen 10 vuoden aikana hankkinut Englannin sanomalehtimaailmassa suuren vaikutusvallan. Mr Elias onkin nykyään Englannin suurimpia sanomalehtimagnaatteja, luultavasti jo paljon rikkaampi ja vaikutusvaltaisempi kuin Rothemere, Beaverbrook ja moni muu englantilainen sanomalehtilordi.

Vapaamuurarius Suomen turmio!

Jatkoa 1:ltä sivulta.

Eteenpäin . . .

ja puolueen etujen ajajana. Sosialidemokraattinen puolue on kansainvälisen internationaalen ohjeitten mukaan, puoluejohdon määrätietoisella työllä ja niinikään kansainvälisen osuustoimintaliikkeen avulla, korjannut itsellensä kiitollisen sadon. Meidänkin koko maata käsittävä tiheä osuuskauppaliikkeiden verkosto, joka toimii marxilaisen hengen johtamana, on nykyoloissa takeena puolueen jatkuvaan menestykseen. Tuhannet toimipaikat, jotka antavat marxilaisille napamiehille hyvät toimeentulomahdollisuudet, takaavat myöskin sen, että nämä osuuskauppaliikkeet toimivat poliittisesti puoluejohdon antamien määräysten mukaisesti. On monasti havaittu, että mitä parempi marxilainen, sitä parempi osuuskauppamies, mistä seuraa, että paikkoja ei täytetä ammatillisen pätevyyden mukaan vaan sen ansiosta, miten innokas ja luotettava marxilaisen politiikan työmies on kysymyksessä. Vaikkakaan osuuskauppamieheltä ei yleensä vaaditakaan erikoista ammattitaitoa, hävitetään täten kaupallisen ammattitaidon edistys puolueen etujen kustannuksella. — Näin muodostaakin marxilainen osuustoiminta puolueen varman taloudellisen ja poliittisen astinlaudan valtaan pyrkiessään.

Kun porvaritkin, vastoin poliittisia ohjelmiaan, ovat hairahtuneet harjoittamaan osuuskauppaliikettä ovat he marxilaisten tukemina jatkuvasti vaatineet järjestelmällensä kaikenlaisia helpotuksia ja etuoikeuksia. Osuustoimintaliikkeiden harjoittaman pankkiliikkeen avulla nauttivat ne nykyisin erikoista suosiota valtionpankin, samoin kuin yksityispankkienkin taholta. Kansalta kerätyt valtavat osuuskassat, suosituimmuus vientikiintiöitä määrättäessä, halpakorkoiset ja korottomat lainat valtiolta, 50 % verohelpotus ovat kaikki sellaisia tekijöitä, että tyhmimmänkin kansalaisen on uskottava, että Suomen kansan työllä ja vaivannnäöllä ylläpidetään osuuskauppaliikettä. Tämänlaisen tilanteen pysyttäminen ja edistäminen tulee ehdottomasti muodostumaan kansallemme kohtalokkaaksi, sillä tällä tavalla lähestytään sitä hetkeä, jona poliittinen ja taloudellinen ylivalta on kansainvälisen marxilaisuuden ja kansainvälisen osuustoimintaliikkeen kautta kansainvälisillä juutalaisilla.

Keinotekoinen osuustoiminta on yksityisen yritteliäisyyden tuho, eikä vain yksityisen yritteliäisyyden vaan kansallisen vapaudenkin tuho. Ne jotka edelleenkin vaativat osuustoiminnan etuoikeuksien säilyttämistä, eivät voi uskoa Suomen tulevaisuuteenkaan itsenäisenä kansakuntana. Kansantaloudelliselta ja poliittiselta kannalta on välttämätöntä, että kaikki osuustoiminnan etuoikeudet poistetaan.

KRISTUS JUUTALAISISTA (Joh. 8.41—47): Teillä on isänä perkele, ja isänne himoja te tahdotte noudattaa. Hän on ollut murhaaja alusta asti, ja totuudessa hän ei ole, koska totuutta ei ole hänessä. Kun hän puhuu valhetta niin hän puhuu omaansa, sillä hän on valehtelija ja valheen isä.

MARTTI LUTHER:

Lopuksi tahdon omastapuolestani sanoa:

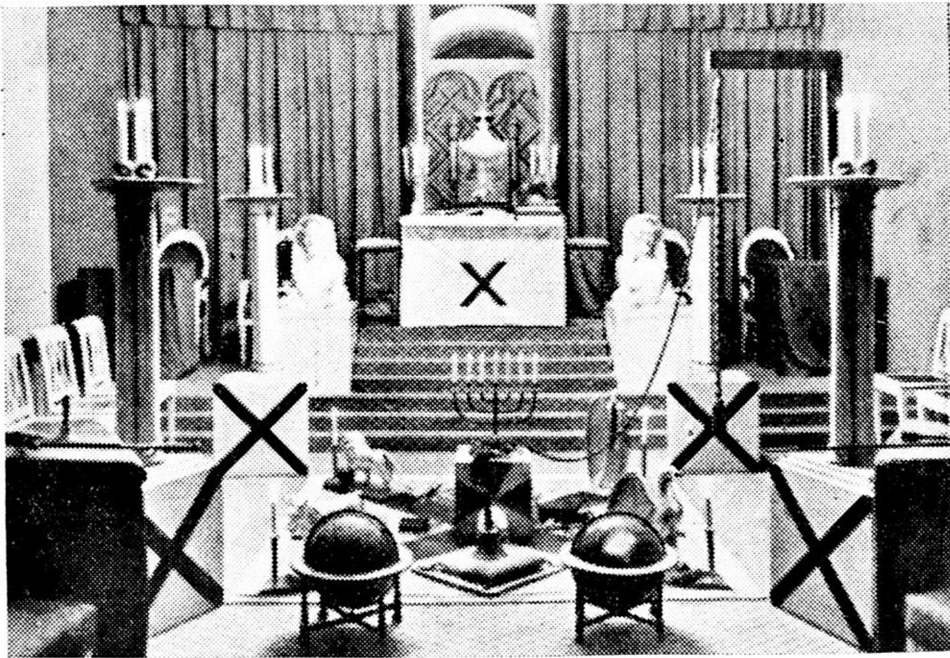
Ellei Jumala tahtoisi antaa minulle mitään muuta Messiasta kuin sellaisen, jollaista juutalaiset haluavat ja toivovat, niin tahtoisin paljon mieluummin olla sika kuin ihminen . . .

Olen tätä mieltä: Ellemme halua osallistua juutalaisten jumalanpilkkaan, niin täytyy meidän pysyä heistä erillään ja ajaa heidät pois maastamme. Tämä on lähin ja paras neuvo, joka sellaisessa tapauksessa antaa varmuuden molemmille puolille.

Juutalaisuudessa kansojen onnettomuus!

KANSALLISEN TYÖN TILAAJAT.

Lehtemme epäsäännöllisestä saapumisesta pyydämme ilmoittamaan toimistoomme H:ki Unioninkatu 41 A, puh. 63389 — 36107.



ANDREAS-MESTARITEMPPELI.

Yllä näemme kuvan vapaamuurariuden viidennen asteen loosista, joka on omistettu »pyhän Andreaksen» muistolle.

Kaiken komeuden keskellä on oikealla olevan pylvään takana osittain näkyvissä — h i r s i p u u. Siitä riippuu köysi alas. Tähän asteeseen vihittävä veli nim. vertauskuvallisesti hirtetään: kädet ristiin, sitten köydellä ympäri, ja »veljet» nostavat hänet kolmasti ylös, jokaisen noston välissä on hänen vannottava hirmuvalansa kuuliaisuuteen ja vaitioloon. Tämä pirullinen toimitus tahtoo viitata apostoli Paavalin sanaan: »J o s o l e m m e k u o l l e e t y h d e s s ä H ä n e n k a n s s a a n, s a a m m e m y ö s H ä n e n k a n s s a a n e l ä ä.» (2. Tim. 2:11).

Edelleen on keskellä lattiaa »työskentelymatto», keskellä juutalaisuuteen viittaava seitsenhaarainen kynttilänjalka. Sen ympärillä neljän olennon kultaiset kuvat: Enkelin, leijonan, härän ja kotkan kuvat, jotka muka kuvaavat neljää e v a n k e l i s t a a: Matteus, Markus, Luukas ja Johannes. Vinoristit ovat muka Kristuksen ristin vertauskuvina. Näin tahtoo tämä akkunaton loosi, johon ei yhtään päivänvaloa päästetä, esiintyä »kristillisenä loosina». Niinpä monet luulevatkin, että »on olemassa myös kristillistä vapaamuurariutta!» Ja onkin olemassa »kristillisiä» looseja niitä varten, jotka haluavat olla »kristittyjä» ja jumalankieltäjälooseja muita varten. Sillä itse asiaan ei vaikuta mitään se, onko »veli» kristitty tai mikä tahansa, k u n h ä n k e r r a n o n v a n n o n u t v a l a n s a, o n h ä n l o o s i n o r j a. H ä n o n j u u t a l a i s t e n k ä t y r i, sillä maton edessä näemme kaksi maapalloa, jotka viittaavat j u u t a l a i s i l l e k u u l u v a a n m a a i l m a n v a l t a a n, jota »veljen» on kaikin keinoin, henkensäkin uhalla, edesautettava.

VAPAAMUURARIJÄRJESTÖ ON SUOMESTA HÄVITETTÄVÄ!

Kansallinen Työ kädestä käteen!

Tilaa Kansallinen Työ!

Kerava 1939, Keravan Kirjapaino.